

ولایتی:

ثبات امروز خلیج فارس، مدیون مدیریت ایران بر تنگه هرمز است

مشاور رهبر انقلاب اسلامی در امور بین‌الملل نوشت: ثبات امروز اعراب حاشیه خلیج فارس، مدیون مدیریت قرن‌واره ایران بر تنگه هرمز است. به گزارش تسنیم، علی‌اکبر ولایتی در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: ثبات امروز اعراب حاشیه خلیج فارس، مدیون مدیریت قرن‌واره ایران بر شاه‌رگ تنگه هرمز است. غرب جز وحشی گری و غارت، دستاوردی برای منطقه نداشت‌ه است. وی افزود: حاشیه‌نشینان و اطفال سیاسی منطقه به بیانه‌های سفارشی دلخوش ندارند و بدانند حیات شمار ریزخواری از آن سفره است. ولایتی خاطر نشان کرد: در بازاریابی معادلات بزرگ، کوچک‌های حاشیه‌نشین جایی پای میز ندارند، حذف می‌شوند و حیات استراتژیک‌شان و مدار سقف تحمل تهران است.

■ ■ ■

بقاگی:

آمریکا خود به‌شدت نیازمند خیرات برای حل مشکل گرسنگی است

سخنگوی وزارت امور خارجه بیان کرد آمریکاخود به‌شدت نیازمند احسان و خیرات برای حل مشکل گرسنگی است. به‌گزارش تسنیم،اسماعیل‌باقی در پیامی در شبکه‌ایکس، راجع به‌وضعیت گرسنگی در آمریکا نوشت: آمریکاخود به‌شدت نیازمند احسان و خیرات برای حل مشکل گرسنگی است. وی افزود: طبق گزارش سازمان جهانی آموزش خدمات گرسنگی (World Hunger Education Service) در ایالات متحده، بیش از ۴۷ میلیون نفر، شامل یک نفر از هر ۵ کودک، از دسترسی به غذای کافی برای یک زندگی سالم محرومند. از سال ۲۰۲۰ تاکنون، تعداد افرادی که با ناامنی غذایی مواجه‌ند،۴۰.۲میلیون نفر افزایش یافته است. باقی ادامه داد: طبق گزارش سازمان تغذیه آمریکا (Feeding America) ۴۷ میلیون آمریکایی با ناامنی غذایی روبه‌رو هستند و هر روز با چالش گرسنگی و تبعات بهداشتی و اجتماعی آن دست‌وپنجه‌نرم می‌کنند. سخنگوی وزارت امور خارجه خاطر نشان کرد: البته خبر خوب این است که مدتی است مقام‌های آمریکا دیگر نباید چنین آمارهای ناخوشایندی را ببینند، چون بعد از ۳۰ سال گزارش‌دهی مستمر سالانه درباره وضعیت ناامنی غذایی و گرسنگی در آمریکا، وزارت کشاورزی آمریکا (USDA) از سپتامبر ۲۰۲۴ بی‌سر و صدا تهیه این گزارش را متوقف کرد. بدین ترتیب اکنون نزدیک ۳ سال است مشکل گرسنگی در آمریکا حل شده است.

دلنوشته

روضه در آهنی

تهران برای من از ۹ اسفند ۱۴۰۴ فلج شد؛ یک لخنگی خون در شریان «کشوردوست» و «فلسطین جنوبی». از خدا که پنهان نیست، از شما چه پنهان، من ترسو، ماه‌ها این

۲ خیابان را از نقشه جهانم قچی کردم. نقاب آدم‌های عادی را زدَم و از کوچک‌های فرعی گذشتم تا میدا چشم‌م به آجرهای آن حوالی بیفتد و ستون فقرات انکارم با صدای مهیبی بشکند.

مصیبت آنقدر کوه‌بیکر بود که زیر سایه‌اش، تنها روز ننده ماندن، پناه برن به سنگ توهم و تقاض به «دندین» بود. شب عاشورای پارسلار را در ذهنم مزه‌مزه می‌کنم؛ حسینیه اروم بود. وطن صدای حاج آقا عالی از روی منبر در فضا می‌پیچید اما گوش‌های من کاملاً کر بود. روحم از کالبد بیرون زده و تمام حواسم، فقط و فقط در تقاطع آن در آهنی و در همه ضحیتم میخوبک شده بود. ناگهان پرده لرزید و کنار رفت.

سیدعلی آمد.

با آن قدر عنان، با عبایی که موج برمی‌داشت و هیبتی که جانده زمین را به توضع وامی‌داشت. وقتی از چارچوب در عبور کرد، یکباره زمان از کار افتاد. زمانم در دهانم ماسید. لکنت، مثل پیچکی سفت و خفه‌کننده دور حنجره‌ام پیچید. ما بدستانی که بی‌هوای لرزید، جنگ زدم به بازوی هوشینیم که کنارم مسته‌بود. کلمات، پریده‌برید و گنگ از گلویم بیرون پریدند: «به. به خدا اومد.» و بعد، بی اختیار و میهوت، جنون به سرم زد و بلندتر از تمام بغض‌های عالم داد زدم: «به خدا اومد!»

وقتی بر صندلی‌اش نشست، انگار لنگر یک کشتی توفان‌زده را به قوراقیلوس انداختند. تانطیها و نگرانی‌هایم خوابید. چشم‌هایم، آن شکوه را ثبت و در تاریک‌خاله سینمام حبس کرد. تا بس‌رای روز میدا نکه داره. غافل از اینکه روز مبادا، اینچنین بی‌رحم خیمه‌اش را در تقویم ما برپا می‌کند.

و اما وادیش…

دیشب با باهای خودم به مسلخ خاطراتم برگشتم. بر آن حسینیه خاطر‌ناگیز جز مشنی خاکستر و آوار که یادگار شوم موشک‌هاست، چیزی نمانده. حالا ما را در حسینیه مجاور تونک داده‌اند. حسینیه کناری را سرپا کرده‌اند تا شاید مرهمی باشد اما دیوارهایش هر قدر هم استوار باشند، باز نمی‌توانند ستون فروریخته جان ما را علم کنند.

یساد که در لابه‌لای کتیبه‌های محشتم سیاه‌پوش می‌پیچد، بوی گس یتیمی می‌آورد. پیرمردی صورتش را در کف دست‌های پینه‌بسته‌اش چپاله کرده و از شیار انگشتان زمختش، واژه‌ها چون خاکستر یک رویای سوخته بیرون می‌ریزد: «کاش برگردی…»

نشستم و نگاهم را دوختم‌ام به در، روضه‌خوان از گوگل می‌گوید و من، بر خلاف تمام این ماه‌های آزارگه که بغضم را در بستوی انکار قاب کرده بودم، فروریختم. زار می‌زنم— آنقدر عمیق و بی‌امان که شانسه‌ایم زیر بار این حق‌هق متلاشی شده‌ام. سیلاب اشک، تمام سدهای مقاومتم را در هم شکسته و روی صورتم شیار انداخته اما هنوز به آن در بسته خیره مانده‌ام.

گره می‌کنم برای آن حسینیه ویران، برای آن در آهنی گه‌شده در آوار و برای آن پردای که دیگر لوزیدنش شبارت هیچ نوری نیست، برای هیبتی که دیگر در هیچ چارچوبی، در هیچ جای این کره خاکی جانی‌گیرد. من دیشم، میان هزاران عزادار، تلخ‌ترین حقیقت زندگی‌ام را با خون دل مرور کردم. من تنها‌ترین مرثیه‌خوان این آوار بی‌انتهایم.

منابع خبری آمریکایی می‌گویند پنتاگون به خاطر خسارات ناشی از حملات ایران، احتمالاً برخی پایگاه‌های خود را از خلیج فارس خارج می‌کند

آمریکایی بیرون

کنند و خساراتی وارد کنند که پنتاگون تاکنون درباره ایعاد تلاش کردند حملات ایران را کم‌اهمیت جلوه دهند. پنتاگون بارها اعلام کرد حملات ایران هیچ تاثیری نداشته اما گزارش وال‌استریت ژورنال نشان می‌دهد اکنون موضوع اصلی برای آمریکا، زیرساخت‌هایی است که هدف قرار گرفته‌اند. از سوی دیگر، مقامات وزارت جنگ آمریکا حاضر نشده‌اند هزینه واقعی خسارات را به کنگره اعلام کنند. وقتی از پیت هگستس، وزیر جنگ آمریکا درباره برآورد این خسارات سؤال شد، او به جای پاسخ مستقیم گفت: «هزینه دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای چقدر است؟»

همچنین مسؤول مالی پنتاگون نیز اعلام کرده برآورد ۲۹ میلیارد دلاری هزینه جنگ، خسارات واردشده به پایگاه‌های آمریکا را اصلاً محاسبه نکرده است. طبق ادعای وال‌استریت ژورنال، مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی (CSIS) نیز مجموع هزینه جنگ را حدود ۴۰ میلیارد دلار و خسارات واردشده به پایگاه‌های آمریکا را بین ۲،۲ تا ۵،۱ میلیارد دلار برآورد کرده است.

■ **وقتی انتقال جای بازسازی را می‌گیرد**

شاید مهم‌ترین پیام گزارش وال‌استریت ژورنال همین باشد. اگر خسارات وارد شده صرفاً جزئی و کم‌اهمیت بود، منطقی‌تر نبود اقدام، بازسازی ساختمان‌های آسیب‌دیده بود؛ همان کاری که ارتش‌های دنیا پس از حملات انجام می‌دهند، در حالی که اکنون، در کنار گزینه بازسازی، گزینه انتقال زیرساخت‌ها، جابه‌جایی مأموریت‌ها، انتقال مراکز فرماندهی و کاهش حضور در برخی کشورها نیز مطرح شده است.

این موضوع نشان می‌دهد مسأله فقط چند ساختمان تخریب‌شده نیست، بلکه کل الگوی استقرار نیروهای آمریکا در خلیج فارس مورد بازنگری قرار گرفته است.

نا تو اعتراف کرد ایتالیا در حملات آمریکا به ایران نقش فعالی داشته است

ملونی؛ جرأت یا حقیقت!

اظهارات روته، مدعی شد مردم هیچ مجوزی برای استفاده از پایگاه‌های خود در حملات مستقیم به ایران صادر نکرده و فعالیت‌های انجام‌شده صرفاً در چارچوب پشتیبانی لجستیکی بوده است. پس از آن نیز جورجیا ملونی ادعا کرد ایتالیا در حمله به ایران مشارکت نداشت. با این حال، این توضیحات نتوانست پرسش اصلی را از بین ببرد. اگر فردی با لجستیکی نیست، بلکه به معنای ایفای نقش در یک اقدام نظامی علیه گروه‌های اسلامی ایران است، فشارها به اندازهای بود که مقام‌های ایتالیا یکی پس از دیگری برای توجیه اقدام این کشور به میدان آمدند. گونیو کروسِتو، وزیر دفاع ایتالیا ضمن فاصله گرفتن از بار افکار عمومی و پارلمان در میان نگذاشت؟

زینبیه بیت رهبری در جوار محل شهادت قائد شهید، این شب‌ها میزبان هزاران نفر از عزاداران حسینی بود

بیت ایران

بود، در فاصله چندده متری همین جایی که سیاهی‌ها زده شده، عروج کرده است. همه‌همه است، نگرانی است و تمشوش. مثل همان ۸ روزی که بی‌رهبر بودیم. با این همه، باز هم چیزی ته دل‌مان می‌جوشد، از جنس همان قل‌قل شب عاشورای سال پیش که ناگهان زوده و تا چشم‌های‌مان بالا آمد. بعضی‌ها روضه شروع نشده، اعتکاف گرفته‌اند و در خود فرورفته‌اند. مثل اینکه سرمنده‌اند که وقتی آمده‌اند که صاحبخانه نیست. سکویی ساخته‌اند آن جلو و منبری و که از بمباران حسینیه در مثل اماند و البته صندلی و قاب عکسی به یادگار از رهبر شهید سرد تحریم، گوشه آزمایشگاه‌ها و کنج دانشگاه‌ها یا در قعر تونل‌ها و انتهای سوله‌ها، آکسیر غلبه بر استکبار می‌ساختند. اگر ایتالله سیدعلی خامنه‌ای در حسینیه امام خمینی(رض) فرمان می‌راند، ایتالله سیدمجتبی خامنه‌ای در زینبیه امام خمانه‌ای(رض) حکم می‌کند و این نام‌ها و مکان‌ها، حتی اگر همین‌ها نباشند، توان دارند، ادامه خواهند یافت. سخنران هم در کف نکرده‌اند، این است که می‌توانستند فدایی این راه و مرام و مسلک باشند. مثل همه آن شهدایی که در این جنگ نابرابر

صورت حساب باخت

چند برابر شود و «خسرات‌تهازمانی ارزیابی شدند که در تصاویر قابل مشاهده بودند. احتمالاً میزان بسیار بیشتری از خسارات وجود دارد که دیده نمی‌شود و بسیاری از سازه‌ها ممکن است به دلیل انفجارهای نزدیک، غیرقابل استفاده شده باشند. برآوردهای گزارش شده پنتاگون نشان می‌دهد تحلیل CSIS یا تحلیل‌های رسانه‌ها ممکن است گستره کامل خسارات پایگاه‌های منطقه‌ای را بازتاب ندهد. ممنوعیت دسترسی به تصاویر ماهواره‌ای مانع تلاش برای دستیابی به تصویری دقیق‌تر از خسرات عظیم واردشده به پایگاه‌های آمریکا می‌شود». پس هر برآوردی از خسارات پایگاه‌های آمریکا هم حداقلی است، و هم به دلیل سانسور نظامی نمی‌تواند بازتاب‌دهنده کل آسیب باشد. نکته جالب آن است که به رغم ادعاهای ترامپ که مکرر در طول جنگ بیان می‌کرد آن کشور ابایی از افزایش هزینه‌های سوخت ندارد، فقط برای این کمپین ناکام ۴۰۰ هزار، وزارت جنگ آمریکا نزدیک یک و نیم میلیارد

به بیان دیگر، آنچه بیش از ۳ دهه به عنوان مزیت راهبردی آمریکا شناخته می‌شد، امروز به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های امنیتی فرماندهان این کشور تبدیل شده است.

سال‌ها نزدیکی پایگاه‌های آمریکا به ایران، مزیت محسوب می‌شد، زیرا امکان واکنش سریع را فراهم می‌کرد اما جنگ اخیر نشان داد همین نزدیکی، در عصر موشک‌های دقیق و پهپادهای نقطه‌زن ایران، می‌تواند به یک آسیب‌پذیری جدی تبدیل شود. شاید هنوز برای نتیجه‌گیری قطعی درباره آینده حضور نظامی آمریکا در خلیج فارس زود باشد اما آنچه امروز قابل مشاهده است، تغییر در محاسبات راهبردی واشنگتن است.

آمریکا طی نزدیک ۳۰ سال، شبکهای از پایگاه‌های نظامی پیرامون ایران ایجاد کرد تا در هر بحران احتمالی، به‌ترتی عملیاتی خود را حفظ کند اما اکنون همان شبکهای که قرار بود نماد قدرت آمریکا باشد، به موضوع بازنگری این کشور، برای فرار از شکست دوباره تبدیل شده است. وال‌استریت ژورنال به‌روشنی نشان می‌دهد توان موشکی و پهپادی ایران، فلسفه استقرار شبکه پایگاه‌های آمریکا را با چالشی جدی مواجه کرده است.

اگر در نهایت بخشی از این زیرساخت‌ها جابه‌جا شوند یا مأموریت‌های آنها به نقاط دورتر منتقل شود، این تحول را باید یکی از مهم‌ترین پیامدهای راهبردی جنگ رمضان دانست. تحولی که نشان می‌دهد ایران توانسته کارآمدی کمربند پایگاه‌های آمریکا در اطراف خود را با موضع و واشنگتن را وادار کند در یکی از بنیادی‌ترین راهبردهای نظامی خود در منطقه بازنگری کند.

■ **هشدار تازه قرارگاه مرکزی خاتمالانبیا(ص)**

در همین حال، قرارگاه مرکزی خاتمالانبیا(ص) با صدور بیانیهای نسبت به تحرات و حضور هوپامه‌های نظامی رژیم صهیونیستی در آسمان برخی کشورهای همسایه ایران هشدار داد. در این بیانه تأکید شده است جمهوری اسلامی ایران این تحركات را تهدیدی علیه امنیت ملی خود می‌داند و اعلام کرده اگر آمریکا نتواند رژیم صهیونیستی را مهار کند، ایران هیچ تهدیدی را تحمل نخواهد کرد و پاسخ به این اقدامات را حق خود می‌داند. انتشار این هشدار در شرایطی که رسانه‌های آمریکایی از بازنگری در آرایش نظامی واشنگتن خبر می‌دهند، نشان می‌دهد معادلات امنیتی منطقه همچنان در حال تغییر است و هرگونه جابه‌جایی یا بازاریابی احتمالی نیروهای آمریکایی نیز لزوماً به معنای پایان تنش‌ها خواهد بود. گزارش وال‌استریت ژورنال، فارغ از روایتی که دارد، یک نکته را آشکار می‌کند؛ اینکه جنگ اخیر آمریکا علیه ایران، فقط هزینه‌های مالی سنگینی برای آمریکا نداشته، بلکه ستون‌های راهبرد نظامی این کشور در خلیج فارس را و در مرحله بازنگری کرده است.

وقتی گزینه‌هایی مانند انتقال مأموریت‌ها، کاهش حضور در برخی کشورها، جابه‌جایی مراکز فرماندهی و حتی بازسازی نکردن برخی تأسیسات آسیب‌دیده به طور جدی روی میز قرار می‌گیرد، معنای آن این است که آسیب‌پذیری این شبکه دیگر یک فرضیه نیست، بلکه به سالی‌های عملیاتی و راهبردی تبدیل شده است. اگر این روند در ماه‌های آینده به تصمیمات اجرایی منجر شود، می‌توان آن را یکی از مهم‌ترین پیامدهای جنگ و یکی از بزرگ‌ترین تغییرات در الگوی حضور نظامی آمریکا در غرب آسیا؛ زمان پایان جنگ خلیج فارس تاکنون دانست که به لطف قدرت موشکی -پهپادی ایران رقم خورده است.

با این حال حتی تاتو نیز در ادامه ناچار شد توضیح دهد منظور روته استفاده از ظرفیت پایگاه‌های آمریکا در ایتالیا برای مأموریت‌های پشتیبانی بوده است. صرف نظر از این توضیحات، اکنون یک واقعیت آشکار شده است: جنگ آمریکا علیه ایران بدون بهره‌گیری از شبکه گسترده پایگاه‌های خود در اروپا امکان‌پذیر نبوده است. این مسأله بار دیگر نشان می‌دهد برخی کشورهای اروپا حتی اگر مشارکت مستقیم در عملیات رزمی را انکار کنند، زیرساخت‌های نظامی خود را در اختیار عملیات‌های آمریکا قرار داده‌اند. از دید تهران نیز درخواست برای شفاف‌سازی دقیقاً بر همین مبنا مطرح شده است؛ اینکه به ایرائیان، بلکه افکار عمومی دنیا حق دارد بدانند کدام کشورها، به چه میزان و در چه سطحی، در پشتیبانی از حملات تجاوزکارانه و جنایتکارانه آمریکا علیه ایران نقش داشته‌اند و آیا ادعای بی‌طرفی برخی دولت‌های اروپا با واقعیت‌های میدانی همخوانی دارد؟

اندوه مظلومیتشان را و جمعیت زینبیه هر دوی اینها را داشتند و خمشی که همچنان تسکین نیافته است. مثل همان سخن امام سجاد علیه‌السلام که بعد از پایان تدفین حضرت اباعبدالله فریاد زد: «اما این زخمی است که بسته نمی‌شود». ۸ روز تا تشییع و تدفین امام شهید جامعه و تمام این‌ها خود را در زینبیه ایتالله خامنه‌ای می‌بیند. جامعه پس از او، پیش و بیش از هر چیز به درک این نکته نیاز دارد که چگونه از حسینیه به زینبیه راه یافته است.

در ظاه فاصله این دو چنده متر پیش نیست و در باطن، آنچه ایران تجربه کرده، رخدای شگفت و پیچیده است که به او وحی اسفندبارگون بخشنیده است. ایران رویتن تن شد، چرا که رهبر شهید این کشور اثبات کرد حتی با رفتن قلمه این جامعه، شیرازه کار از هم نمی‌پاشد با همه غصه و غمی که آوار شده، اتصال معنایی و تلاوم هنرهای ظلم‌ستیزی که روز نخست انقلاب به واسطه شجاعت و درایت امام خمینی(ره) در خاک این جامعه ریشه گرفت و به تدبیر و حکمت رهبر شهید به درختی تناور مبدل شد، با تیر و تیشه خارجی سرتنگون نخواهد شد و البته رها کردن جریان حوادث و زانو زدن در برابر تقدیر به این بهانه که همین‌ها توان دارند، مرام، شکل زیان‌بافته همان پهناهای کوفی است که امام سجاد علیه‌السلام به مبارزه با آن پرداخت؛ نه یک سال و ۲ سال، بلکه ۳۶ سال!

ادامه از صفحه اول

هیچ دهانه تصادفی ناشی از اصابت‌های ناموفق یا هدررفت تجهیزات دیده نمی‌شود. بیشتر تأسیسات هدف گرفته‌شده پس از حمله غیرقابل استفاده شدند. ایران

دهه‌ها فرصت داشته فهرست اهداف خود را آماده کند. احتمالاً بخش عمده اطلاعات هدف‌گیری خود را با اتکا به نزدیکی جغرافیایی به اهداف و شبکه گسترده عوامل زمینی‌اش تهیه کرده است». ۲ نکته بسیار مهم دیگر در تعیین اهداف پایگاه‌های آمریکایی هم وجود دارد: «در برخی موارد، مانند آسایشگاه‌ها و سالن‌های ورزشی، محتویات مادی چندان پرهزینه نبودند اما در مورد انبارها، محتویات می‌توانند به اندازه خود ساختمان ارزش داشته باشند». بنابراین حجم خسارات پایگاه‌های آمریکا می‌تواند

تنگه